

Теорема на Bezout. Полиномиални кодове върху равнинни криви.

ОПРЕДЕЛЕНИЕ 10.1. *Множеството*

$$Z(f) = \{[x : y : z] \in \mathbb{P}^2(\bar{k}) \mid f(x, y, z) = 0\}$$

на нулите на (евентуално разложим) хомогенен полином $f(x, y, z) \in \bar{k}[x, y, z]$ в двумерното проективно пространство $\mathbb{P}^2(\bar{k})$ се нарича проективна равнинна крива.

Степента на проективна равнинна крива $Z(f) \subset \mathbb{P}^2(\bar{k})$ се определя като общата степен на хомогенния полином $f(x, y, z)$, $\deg Z(f) = \deg(f)$.

Ще докажем Слаба форма на Теоремата на Bezout с помощта на резултанта на два полинома на една променлива. Да напомним, че за полиноми

$$f(t) = a_0 t^n + a_1 t^{n-1} + \dots + a_{n-1} t + a_n = a_0 \prod_{i=1}^n (t - \alpha_i),$$

$$g(t) = b_0 t^m + b_1 t^{m-1} + \dots + b_{m-1} t + b_m = b_0 \prod_{j=1}^m (t - \beta_j)$$

с коефициенти от поле K , резултантата се определя като

$$R(f, g) = a_0^m b_0^n \prod_{i=1}^n \prod_{j=1}^m (\alpha_i - \beta_j).$$

Непосредствено се вижда, че

$$R(f, g) = a_0^m \prod_{i=1}^n \left[b_0 \prod_{j=1}^m (\alpha_i - \beta_j) \right] = a_0^m \prod_{i=1}^n g(\alpha_i)$$

и $R(f, g) = 0$ за $f(t) \not\equiv 0_K$, $g(t) \not\equiv 0_K$ точно когато f и g имат общ корен. Дискриминантата на $f(t)$ се определя като

$$D(f) := a_0^{2n-2} \prod_{n \geq i > j \geq 1} (\alpha_i - \alpha_j)^2$$

ЛЕМА 10.2. Нека $f(t), g(t) \in K[t]$ са полиноми на една променлива t с коефициенти от поле K , а P е простото подполе на K . Тогава дискриминантата $D(f) \in P[a_0, \dots, a_n]$ на $f(t)$ е полином на коефициентите на $f(t)$, резултантата $R(f, g) \in P[a_0, \dots, a_n, b_0, \dots, b_m]$ на f и g е полином на коефициентите на f и g .

Доказателство: Нека $\sigma_1, \dots, \sigma_n$ са елементарните симетрични полиноми на $\alpha_1, \dots, \alpha_n$, а $\tau_1, \dots, \tau_m$ са елементарните симетрични полиноми на $\beta_1, \dots, \beta_m$. Непосредствено се вижда, че $\prod_{n \geq i > j \leq 1} (\alpha_i - \alpha_j)^2$ е симетричен полином на $\alpha_1, \dots, \alpha_n$,

откъдето и полином $\prod_{n \geq i > j \geq 1} (\alpha_i - \alpha_j)^2 \in P[\sigma_1, \dots, \sigma_n]$ на елементарните симетрични полиноми $\sigma_1, \dots, \sigma_n$ на $\alpha_1, \dots, \alpha_n$ с коефициенти от P . От формулите на Виет $\sigma_i = (-1)^i \frac{a_i}{a_0}$ за $1 \leq i \leq n$ получаваме, че

$$\prod_{n \geq i > j \leq 1} (\alpha_i - \alpha_j)^2 \in P \left[\frac{a_1}{a_0}, \dots, \frac{a_n}{a_0} \right].$$

Съгласно алгоритъма за представяне на симетричен полином на $\alpha_1, \dots, \alpha_n$ като полином на $\sigma_1, \dots, \sigma_n$, мономите на $\prod_{n \geq i > j \leq 1} (\alpha_i - \alpha_j)^2$ са от вида

$$\mu = \left(\frac{a_1}{a_0} \right)^{k_1 - k_2} \left(\frac{a_2}{a_0} \right)^{k_2 - k_3} \dots \left(\frac{a_{n-1}}{a_0} \right)^{k_{n-1} - k_n} \left(\frac{a_n}{a_0} \right)^{k_n}$$

с $k_1 \geq k_2 \geq \dots \geq k_{n-1} \geq k_n \geq 0$. Тук k_1 не надминава максималната степен $2n-2$, в която α_1 участва в моном на $\prod_{n \geq i > j \geq 1} (\alpha_i - \alpha_j)^2$. Следователно мономите на $D(f) = a_0^{2n-2} \prod_{n \geq i > j \geq 1} (\alpha_i - \alpha_j)^2$ са от вида

$$a_0^{2n-2} \mu = a_0^{2n-2-k_1} a_1^{k_1-k_2} a_2^{k_2-k_3} \dots a_{n-1}^{k_{n-1}-k_n} a_n^{k_n}$$

с $2n-2 \geq k_1 \geq k_2 \geq \dots \geq k_{n-1} \geq k_n \geq 0$, така че $a_0^{2n-2} \mu \in P[a_0, a_1, \dots, a_n]$ и $D(f) \in P[a_0, a_1, \dots, a_n]$.

Полиномът $\prod_{i=1}^n \prod_{j=1}^m (\alpha_i - \beta_j)$ от степен m относно α_i и от степен n относно β_j е симетричен полином на $\alpha_1, \dots, \alpha_n$ и симетричен полином на $\beta_1, \dots, \beta_m$. Следователно

$$\prod_{i=1}^n \prod_{j=1}^m (\alpha_i - \beta_j) \in P[\sigma_1, \dots, \sigma_n, \tau_1, \dots, \tau_m] = P \left[\frac{a_1}{a_0}, \dots, \frac{a_n}{a_0}, \frac{b_1}{b_0}, \dots, \frac{b_m}{b_0} \right],$$

съгласно основната теорема за симетричните полиноми и формулите на Виет $\sigma_i = (-1)^i \frac{a_i}{a_0}$ за $1 \leq i \leq n$, $\tau_j = (-1)^j \frac{b_j}{b_0}$ за $1 \leq j \leq m$. Мономите на

$$\prod_{i=1}^n \prod_{j=1}^m (\alpha_i - \beta_j)$$

са от вида

$$\nu = \left(\frac{a_1}{a_0} \right)^{k_1 - k_2} \dots \left(\frac{a_{n-1}}{a_0} \right)^{k_{n-1} - k_n} \left(\frac{a_n}{a_0} \right)^{k_n} \left(\frac{b_1}{b_0} \right)_{l_1 - l_2} \dots \left(\frac{b_{m-1}}{b_0} \right)^{l_{m-1} - l_m} \left(\frac{b_m}{b_0} \right)^{l_m}$$

за $m \geq k_1 \geq k_2 \geq \dots \geq k_{n-1} \geq k_n \geq 0$, $n \geq l_1 \geq l_2 \geq \dots \geq l_{m-1} \geq l_m \geq 0$.

Следователно мономите на $R(f, g) = a_0^m b_0^n \prod_{i=1}^n \prod_{j=1}^m (\alpha_i - \beta_j)$ са от вида

$$a_0^m b_0^n \nu = a_0^{m-k_1} a_1^{k_1-k_2} \dots a_{n-1}^{k_{n-1}-k_n} a_n^{k_n} b_0^{n-l_1} b_1^{l_1-l_2} \dots b_{m-1}^{l_{m-1}-l_m} b_m^{l_m} \in P[a_0, a_1, \dots, a_n, b_0, b_1, \dots, b_m]$$

и $R(f, g) \in P[a_0, a_1, \dots, a_n, b_0, b_1, \dots, b_m]$, Q.E.D.

ЛЕМА 10.3. Нека

$$f(t) = a_0 t^n + a_1 t^{n-1} + \dots + a_{n-1} t + a_n \quad u$$

$$g(t) = b_0 t^m + b_1 t^{m-1} + \dots + b_{m-1} t + b_m$$

$\det(L)$ по адюнгирани количества относно $(m+n)$ -ти стълб, $(m+n-1)$ -ви стълб, ... $(m+1)$ -ви стълб в първоначалната номерация на стълбовете и т.н. Получаваме

$$\begin{aligned} & (-1)^{mn} a_0^m \left[\prod_{i=1}^n g(\alpha_i) \right] (-1)^{\frac{n(n-1)}{2}} \prod_{1 \leq j < i \leq n} (\alpha_i - \alpha_j) = \\ & = \det(M) (-1)^{mn} (-1)^{\frac{n(n-1)}{2}} \prod_{1 \leq j < i \leq n} (\alpha_i - \alpha_j). \end{aligned}$$

Резултантата $R(f, g) = a_0^m \prod_{i=1}^n g(\alpha_i)$, защото $g(\alpha_i) = b_0 \prod_{j=1}^m (\alpha_i - \beta_j)$. След почленно умножение с $(-1)^{mn} (-1)^{\frac{n(n-1)}{2}} a_0^{2n-2} \prod_{1 \leq j < i \leq n} (\alpha_i - \alpha_j)$ имаме

$$R(f, g)D(f) = \det(M)D(f) \quad (10.1)$$

за дискриминантата $D(f)$ на $f(t)$.

Достатъчно е да докажем, че $D(f) \in P[a_0, \dots, a_n]$ не се анулира тъждествено като полином на $a_0, \dots, a_n$ с коефициенти от простото подполе P на K , за да получим $R(f, g) = \det(M)$. Да допуснем, че $D(f) \equiv 0$ се анулира тъждествено като полином на $a_0, \dots, a_n$. Тогава всеки полином $f(t) \in K[t]$ има кратен корен или $\forall f(t) \in K[t]$ има общ корен с формалната си производна $f'(t) \in K[t]$. Ако характеристиката $\text{char}(K) = 0$ или $\text{char}(K) = p$ не дели степента $\deg(f) = n$, то $f(t) = t^n + 1$ и $f'(t) = nt^{n-1}$ нямат общ корен. В случая на степен $\deg(f) = n$, кратна на характеристиката $\text{char}(K) = p$ полиномът $f(t) = t^n + t + 1 \in K[t]$ и формалната му производна $f'(t) = 1$ нямат общи корени. Полученото противоречие доказва, че $D(f) \neq 0 \in P[a_0, \dots, a_n]$ и $R(f, g) = \det(M)$, Q.E.D. Теоремата на Bezout за проективни равнинни криви $Z(f) \subset \mathbb{P}^2(\bar{k})$ и $Z(g) \subset \mathbb{P}^2(\bar{k})$ гласи, че ако сечението $Z(f) \cap Z(g)$ е крайно, то броят на точките в него е равен на произведението на степените на $Z(f)$ и $Z(g)$, т.е.

$$|Z(f) \cap Z(g)| = \deg Z(f) \deg Z(g).$$

Ние ще докажем и използваме

ТВЪРДЕНИЕ 10.4. (Слаб вариант на Теоремата на Bezout) *Ако $Z(f) \subset \mathbb{P}^2(\bar{k})$ и $Z(g) \subset \mathbb{P}^2(\bar{k})$ са проективни равнинни криви с крайно сечение $Z(f) \cap Z(g)$, то*

$$|Z(f) \cap Z(g)| \leq \deg Z(f) \deg Z(g).$$

Доказателство: Разглеждаме проекцията

$$\Pi : \mathbb{P}^2(\bar{k}) \dashrightarrow \mathbb{P}^1(\bar{k}),$$

$$\Pi([x : y : z]) = [x : y],$$

която е определена върху $\mathbb{P}^2(\bar{k}) \setminus \{[0 : 0 : 1]\}$. За всяка точка $[x_o : y_o] \in \mathbb{P}^1(\bar{k})$ слят

$$\Pi^{-1}[x_o : y_o] = \{[x : y : z] \in \mathbb{P}^2(\bar{k}) \mid x_o y - x y_o = 0\}$$

е проективизацията на равнината

$$\{(x, y, z) \in \bar{k}^3 \mid x_o y - x y_o = 0\} \simeq \bar{k}^2$$

през началото в $\bar{k}^3$, така че $\Pi^{-1}[x_o : y_o] \simeq \mathbb{P}^1(\bar{k})$ е проективна права.

ТВЪРДИМ, че съществува такава координатна система в $\bar{k}^3$, спрямо която сечението $Z(f) \cap Z(g) \subseteq \mathbb{P}^2(\bar{k}) \setminus \{[0 : 0 : 1]\}$ се съдържа в дефиниционната област на Π и ограничението $\Pi : Z(f) \cap Z(g) \rightarrow \Pi(Z(f) \cap Z(g))$ е взаимно еднозначно върху образа си. За целта разглеждаме правите през началото $l_i = \{(\lambda p_i, \lambda q_i, \lambda r_i) \mid \lambda \in \bar{k}\}$, $1 \leq i \leq n$, до които се повдигат точките от

Следователно $R_z(f, g)(x, y) \in \bar{k}[x, y]$ е хомогенен полином от степен

$$\begin{aligned} \Delta &= \delta(s+l) + \frac{(s+l-1)(s+l)}{2} - (m-l)l - \frac{(l-1)l}{2} - (n-s)s - \frac{(s-1)s}{2} = \\ &= ms + nl - sl \leq mn, \end{aligned}$$

защото $(m-l)(n-s) \geq 0$, Q.E.D.

Равенството $|Z(f) \cap Z(g)| = \deg(f) \deg(g)$ за крайно сечение $Z(f) \cap Z(h)$ се извежда от неравенствата

$$|Z(f) \cap Z(h)| = \sum_{p \in Z(f) \cap Z(g)} \dim_{\bar{k}} \mathcal{O}_p / \langle f, g \rangle_p \leq \dim_{\bar{k}} \bar{k}[x, y] / \langle f, g \rangle \leq \deg(f) \deg(g),$$

които после се доказват че са изпълнени като равенства.

Сега ще построим полиномиални кодове върху афинни равнинни криви над крайни полета. Ще пресметнем размерностите на тези кодове и ще оценим отдолу минималните им разстояния.

Нека $Z(h) = \{(x, y) \in \bar{\mathbb{F}}_q^2 \mid h(x, y) = 0\}$ е афинна равнинна крива, зададена чрез неразложим над $\bar{\mathbb{F}}_q$ (необезателно хомогенен) полином $h(x, y) \in \mathbb{F}_q[x, y]$ от обща степен m . Да означим с U_l множеството на полиномите от $\mathbb{F}_q[x, y]$ с обща степен $\leq l$. Тогава U_l е $\frac{(l+1)(l+2)}{2}$ -мерно линейно пространство над $\mathbb{F}_q$, защото мономите $x^s y^{i-s}$ с $0 \leq s \leq i$, $0 \leq i \leq l$ образуват $\mathbb{F}_q$ -базис на U_l и техният брой е $\sum_{i=0}^l (i+1) = \frac{(l+1)(l+2)}{2}$. Избираме n различни $\mathbb{F}_q$ -рационални точки $P_1, \dots, P_n \in Z(h)(\mathbb{F}_q)$ за някое естествено $n > ml$ и разглеждаме остойносттаващото изображение

$$\mathcal{E} : U_l \longrightarrow \mathbb{F}_q^n,$$

$$\mathcal{E}(f) = (f(P_1), \dots, f(P_n)).$$

Ядрото $\ker \mathcal{E} = \{g \in U_l \mid g(P_i) = 0, 1 \leq i \leq n\}$ се състои от онези полиноми $g \in U_l$, за които $P_1, \dots, P_n \in Z(g) \cap Z(h)$. Ако сечението $Z(g) \cap Z(h)$ е крайно, то броят на точките в него е

$$n = |\{P_1, \dots, P_n\}| \leq |Z(g) \cap Z(h)| \leq lm,$$

което противоречи на избора на $n > lm$. Следователно $Z(g) \cap Z(h)$ е крива за всички $g \in U_l \setminus \{0\}$. От $Z(g) \cap Z(h) \subseteq Z(h)$ е неприводимостта на $Z(h)$ получаваме $Z(g) \cap Z(h) = Z(h)$, откъдето $Z(h) \subseteq Z(g)$. Следователно идеалите $r(\langle h \rangle) = IZ(h) \supseteq IZ(g)$ изпълняват противоположното включване. Неразложимият над $\bar{\mathbb{F}}_q$ полином h поражда прост идеал $\langle h \rangle$, така че $r(\langle h \rangle) = \langle h \rangle$. Оттук, $g \in IZ(g) \subseteq \langle h \rangle$. Обратно, ако $g \in \langle h \rangle$, то $g(P_i) = 0$ за $\forall P_i \in Z(h)$ и $g \in \ker \mathcal{E}$. С това доказахме, че

$$\ker \mathcal{E} = \langle h \rangle \cap U_l = \{hf \mid \deg(hf) \leq l\} = \{hf \mid \deg f \leq l-m\} \simeq U_{l-m} \quad \text{за } l \geq m$$

и $\ker \mathcal{E} = \{0\}$ за $l < m$.

Условието $\ker \mathcal{E} = \langle h \rangle \cap U_l$ може да се докаже и чрез използване на свойствата на резултантата на два полинома. Ако резултантата $R_y(h, g) = 0 \in \bar{k}$ на h и g относно y се анулира тъждествено като полином на x , то $h(x, y)$ и $g(x, y)$ имат общ делител, зависещ от y . Поради неразложимостта на $h \in \bar{k}[x, y]$, този общ делител съвпада е h с точност до мултипликативна константа от $\bar{k}^*$ и $g \in \langle h \rangle$. Ако $R_y(h, g) \in \bar{k}[x] \setminus \{0\}$, то $R_y(h, g) = 0$ има краен брой корени $\alpha_1, \dots, \alpha_m$. Проекцията $\Pi_2 : \bar{k}^2 \rightarrow \bar{k}$, $\Pi_2(x, y) = x$ изобразява безкрайното множество $Z(h) \cap Z(g)$ в крайното множество $Z_1(R_y(h, g)) = \{\alpha_1, \dots, \alpha_m\}$, така че поне един слой $\Pi_2^{-1}(\alpha_i) = \{y \in \bar{k} \mid g(\alpha_i, y) = h(\alpha_i, y) = 0\}$ е безкраен. След трансляция по оста Ox можем да считаме, че $\alpha_i = 0$. Сега от $g(0, y) = h(0, y) \equiv 0 \in \bar{k}[y]$ следва, че $g(x, y)$ и $h(x, y)$ се делят на x . Поради неразложимостта на

h имаме $h = ax$ за някое $a \in \bar{k}^*$ и h дели g . С други думи, $g \in \langle h \rangle$ и в този случай.

Образът $C = \mathcal{E}(U_l)$ на U_l под действие на $\mathcal{E}$ е $\mathbb{F}_q$ -линеен код с дължина n и размерност

$$\dim C = \dim U_l - \dim \ker \mathcal{E} = \begin{cases} \binom{l+2}{2} - \binom{l-m+2}{2} & \text{за } l \geq m, \\ \binom{l+2}{2} & \text{за } l < m. \end{cases}$$

Твърдим, че минималното разстояние d на C е $d \geq n - lm$. За целта използваме съпадението на d с минималното тегло w на C . Ненулева дума $c = (g(P_1), \dots, g(P_n)) \in C$ има нулева компонента $g(P_i) = 0$ точно когато $P_i \in Z(g) \cap Z(h)$. Съгласно $c \neq (0, \dots, 0)$ сечението $Z(g) \cap Z(h)$ е крайно и броят на точките в него е $|Z(g) \cap Z(h)| \leq lm$. Следователно кодова дума $c \in C \setminus \{(0, \dots, 0)\}$ има най-много lm нулеви компоненти или поне $n - ml$ ненулеви компоненти. С други думи, $d = w \geq n - ml$.

ЗАДАЧА 10.5. Да се докаже, че полиномът $f(x, y) = x^3 + x - y^2 \in \overline{\mathbb{F}_9}[x, y]$ е неразложим. Да се намерят $\mathbb{F}_9$ -рационалните точки $P_1, \dots, P_n \in V(\mathbb{F}_9)$ на неприводимата афинна равнинна крива

$$V = \{(x, y) \in \overline{\mathbb{F}_9}^{-2} \mid y^2 = x^3 + x\}.$$

Да се пресметнат размерността и минималното разстояние на $\mathbb{F}_9$ -линейния код $C = \text{im}(\mathcal{E})$, където

$$\mathcal{E}: U_1 = \{g(x, y) = a_0 + a_1x + a_2y \mid a_i \in \mathbb{F}_9\} \longrightarrow \mathbb{F}_9^n,$$

$$\mathcal{E}(g) = (g(P_1), \dots, g(P_n)).$$

Решение: Да допуснем, че $f(x, y) = g(x, y)h(x, y)$ с $g, h \in \overline{\mathbb{F}_9}[x, y]$ е разложим. Ако h не зависи от x и $y_i \in \overline{\mathbb{F}_9}$ е корен на $h(y) = 0$, то

$$f(x, y_i) = x^3 + x - y_i^2 \equiv 0 \in \overline{\mathbb{F}_9}[x]$$

е противоречие. Следователно $g(x, y)$ и $h(x, y)$ имат ненулеви степен

$$1 \leq \deg_x g, \deg_x h \leq \deg_x f = 3$$

относно x . Съгласно $\deg_x g + \deg_x h = \deg_x f = 3$, можем да предполагаем, че $\deg_x g = 1$ и $\deg_x h = 2$ след евентуална размяна между g и h . С други думи,

$$x^3 + x - y^2 = f(x, y) = g(x, y)h(x, y) = [a(y)x + b(y)][p(y)x^2 + q(y)x + r(y)] \quad (10.2)$$

за някакви полиноми $a, b, p, q, r \in \overline{\mathbb{F}_9}[y]$. Сравнявайки коефициентите на x^3 в (10.2) получаваме $a(y)p(y) \equiv 1 \in \overline{\mathbb{F}_9}[y]$, откъдето $a, p \in \overline{\mathbb{F}_9}^*$, $p = a^{-1}$. След умножение на $g(x, y)$ с $a^{-1} \in \overline{\mathbb{F}_9}$ и на $h(x, y)$ с $a \in \overline{\mathbb{F}_9}$ можем да считаме, че $a(y) \equiv p(y) \equiv 1 \in \overline{\mathbb{F}_9}[y]$. Сравняването на коефициентите на x^2 , x и 1 в (10.2) дава

$$b(y) + q(y) \equiv 0 \in \overline{\mathbb{F}_9}[y], \quad b(y)q(y) + r(y) \equiv 1 \in \overline{\mathbb{F}_9}[y], \quad b(y)r(y) \equiv -y^2 \in \overline{\mathbb{F}_9}[y].$$

Следователно

$$q(y) \equiv -b(y), \quad r(y) \equiv 1 + b^2(y), \quad b^3(y) + b(y) \equiv -y^2 \in \overline{\mathbb{F}_9}[y].$$

От последното равенство получаваме, че $\deg b(y) = s \geq 1$, откъдето $\deg b^3(y) = 3s > s = \deg b(y)$. Сега $\deg(b^3(y) + b(y)) = 3s = 2 = \deg(-y^2)$ е противоречие, доказващо неразложимостта на $f(x, y) \in \overline{\mathbb{F}_9}[x, y]$.

Нека $\mathbb{F}_9 = \{a + b\alpha \mid a, b \in \mathbb{F}_3\}$ за порождащия α на $\mathbb{F}_9^*$ с $\alpha^2 = \alpha + 1$. Вземайки предвид $\text{Gal}(\mathbb{F}_9/\mathbb{F}_3) = \langle \Phi_3 \rangle \simeq (\mathbb{Z}_2, +)$ с $\Phi_3(x) = x^3$, представяме уравнението на V във вида

$$y^2 = \text{Tr}_{\mathbb{F}_9/\mathbb{F}_3}(x).$$

За $\forall(x, y) \in V(\mathbb{F}_9)$ имаме $y^2 = \text{Tr}_{\mathbb{F}_3}^{\mathbb{F}_9}(x) \in \mathbb{F}_3$. Затова решенията на $y^2 = x^3 + x$ са точно решенията на системите

$$\begin{cases} y^2 = a \\ x^3 + x = a \end{cases} \quad \text{за } \forall a \in \mathbb{F}_3.$$

Ако $\text{Tr}_{\mathbb{F}_3}^{\mathbb{F}_9}(x) = 0$, то $x \in \{0, \pm(\alpha + 1)\} = \ker \text{Tr}_{\mathbb{F}_3}^{\mathbb{F}_9}$ и $y = 0$. Забелязваме, че $x = -1 \in \mathbb{F}_3$ е решение на $x^3 + x = 1$. Съгласно линейността на следата, всички решения на $\text{Tr}_{\mathbb{F}_3}^{\mathbb{F}_9}(x) = 1$ са $-1 + \ker \text{Tr}_{\mathbb{F}_3}^{\mathbb{F}_9} = \{-1, \alpha, 1 - \alpha\}$. От друга страна, $y^2 = 1$ има решения $y = \pm 1$. Аналогично, $x_2 = 1$ е решение на $x^3 + x = -1$. Всички решения на това уравнение са $1 + \ker \text{Tr}_{\mathbb{F}_3}^{\mathbb{F}_9} = \{1, -\alpha, -1 + \alpha\}$. Вече пресметнахме, че корените на $y^2 = -1$ в $\mathbb{F}_9$ са $y \in \{\pm(1 + \alpha)\}$. Следователно $\mathbb{F}_9$ -рационалните точки на V са:

$$\begin{aligned} P_1 &= (0, 0), & P_2 &= (\alpha + 1, 0), & P_3 &= (-\alpha - 1, 0), \\ P_4 &= (-1, 1), & P_5 &= (\alpha, 1), & P_6 &= (1 - \alpha, 1), \\ P_7 &= (-1, -1), & P_8 &= (\alpha, -1), & P_9 &= (1 - \alpha, -1), \\ P_{10} &= (1, 1 + \alpha), & P_{11} &= (-\alpha, 1 + \alpha), & P_{12} &= (-1 + \alpha, 1 + \alpha), \\ P_{13} &= (1, -1 - \alpha), & P_{14} &= (-\alpha, -1 - \alpha), & P_{15} &= (-1 + \alpha, -1 - \alpha). \end{aligned}$$

Остойносттащото изображение $\mathcal{E} : U_1 \rightarrow \mathbb{F}_9^{15}$, $\mathcal{E}(f) = (f(P_1), \dots, f(P_{15}))$ е влагане, защото неразложимият над $\overline{\mathbb{F}_9}$ полином $y^2 - x^3 - x$ е от степен $m = 3$, строго по-голяма от степента $l = 1$ на полиномите в които замества с P_i . Следователно $C = \mathcal{E}(U_1) \subset \mathbb{F}_9^{15}$ е $\mathbb{F}_9$ -линеен код с дължина $n = 15$ и размерност $\dim C = \dim U_1 = \binom{1+2}{2} = \binom{3}{2} = 3$. Горните разглеждания доказват, че минималното разстояние $d \geq n - ml = 15 - 3 \cdot 1 = 12$. Достатъчно е да забележим съществуването на дума

$\mathcal{E}(y) = (0, 0, 0, 1, 1, 1, -1, -1, -1, 1 + \alpha, 1 + \alpha, 1 + \alpha, -1 - \alpha, -1 - \alpha, -1 - \alpha) \in C$ с тегло 12, за да стигнем до извода, че минималното разстояние на C е $d = 12$.

Задача 10.6. *Да се докаже, че полиномът $f(x, y) = x^3 + x - y^4 \in \overline{\mathbb{F}_9}[x, y]$ е неразложим. Да се намерят $\mathbb{F}_9$ -рационалните точки $P_1, \dots, P_n \in V(\mathbb{F}_9)$ на неприводимата афинна равнинна крива*

$$V = \{(x, y) \in \overline{\mathbb{F}_9}^2 \mid y^4 = x^3 + x\}.$$

Да се пресметнат размерността и минималното разстояние на $\mathbb{F}_9$ -линейния код $C = \text{im}(\mathcal{E})$, където

$$\begin{aligned} \mathcal{E} : U_1 &= \{g(x, y) = a_0 + a_1x + a_2y \mid a_i \in \mathbb{F}_9\} \longrightarrow \mathbb{F}_9^n, \\ \mathcal{E}(g) &= (g(P_1), \dots, g(P_n)). \end{aligned}$$